Henning Brath

Voldsoffer-erstatningsloven

med kommentarer

2. utgave

GYLDENDAL
JURIDISK

HENNING BRATH

VOLDSOFFERERSTATNINGSLOVEN

MED KOMMENTARER

2. UTGAVE

GYLDENDAL
JURIDISK

© Gyldendal Norsk Forlag AS 2015
1. utgave 2011
2. utgave, 1. opplag 2015

ISBN 978-82-05-48700-97882054870000

Omslagsdesign: Gyldendal Akademisk
Sats: Type-it AS, Trondheim 2015
Brødtekst: Minion 10,5/15 pkt.

Alle henvendelser om boken kan rettes til
Gyldendal Juridisk
Postboks 6730 St. Olavs plass
0130 Oslo

www.gyldendal.no/juridisk
juridisk@gyldendal.no

Det må ikke kopieres fra denne boken i strid med åndsverkloven eller avtaler om kopiering inngått med KOPINOR, interesseorgan for rettighetshavere til åndsverk. Kopiering i strid med lov eller avtale kan medføre erstatningsansvar og inndragning, og kan straffes med bøter eller fengsel.

Til Mary Jane

Forord

I mars 1981 utga daværende formann i Erstatningsnemnda for voldsofre, sorenskriver Albert Schønning, boken *Erstatning fra staten til voldsofre*. Boken kom i revidert utgave i 1991. Den ga en kjærkommen fremstilling av voldsoffererstatningsordningen slik den var etter voldsoffererstatningsforskriften. I 2001 ble voldsoffererstatningsforskriften avløst av voldsoffererstatningsloven.

Jeg hadde gleden av å delta i arbeidet med å skrive odelstingsproposisjonen til loven da den ble forberedt i Justisdepartementet. Det samme gjaldt proposisjoner til senere lovendringer. Min fremstillingsmåte og vektleggingen av forskjellige sider av ordningen kan være påvirket av det.

Før Erstatningsnemndas sekretariat ble overført til Statens sivilrettsforvaltning (som het Justissekretariatene frem til 1. januar 2009), var det Justisdepartementet som hadde denne funksjonen. Jeg håper den direkte kontakten med ordningen som dette ga, har hjulpet meg til å gjøre boken praktisk og brukervennlig.

Mitt ønske er at boken kan komme til nytte ikke bare for jurister, men også for andre som kommer i befatning med voldsoffererstatningsordningen. Jeg har et særskilt håp om at den kan være til hjelp for dem som selv har blitt utsatt for straffbare voldsovergrep og andre som arbeider til beste for dem, blant annet Rådgivningskontorene for kriminalitetsofre, bistandsadvokater, ulike organisasjoner, helsepersonell, sosialmyndighetene og politiet.

I **del I** har jeg kort redegjort for voldsoffererstatningsordningens rettspolitiske forankring. Jeg mener det er avgjørende for forståelsen av ordningen å kjenne til begrunnelsen for den og se den i sammenheng med andre kompensasjonsordninger for voldsofre.

Del II har jeg kalt «Voldsoffererstatningsordningen i et nøtteskall». Den er særlig utarbeidet for brukere av boken som trenger en rask veiledning om ordningen eller for dem som ønsker et raskt overblikk før det gås grundigere til verks.

Del III inneholder kommentarene til de enkelte lovbestemmelsene.

I **del IV** er voldsoffererstatningsforskriften 1981, voldsoffererstatningskonvensjonen 1983, voldsoffererstatningsloven 2001 og senere endringslover lagt ved. Det henger sammen med at mange av overgangsreglene til lovendringene knytter seg til tidspunktet for når den straffbare handlingen mv. som danner grunnlaget for søknaden, fant sted, og det fremdeles fremsettes et betydelig antall søknader som baserer seg på gamle forhold.

I del IV er også ME-forskriften om menerstatning og skjema for søknad om voldsoffererstatning tatt inn. Det samme gjelder Justisdepartementets brev 12. mars 2009 om renter, rundskriv G-24/97 om regress og Erstatningsnemndas vedtak 27.05.10, som inneholder retningslinjer knyttet til den kompetansen som er delegert til Statens sivilrettsforvaltning.

Jeg retter en stor takk til lederen av Erstatningsnemnda for voldsofre, sorenskriver Harald Jølle, for å ha lest gjennom manuskriptet og gitt meg verdifulle tilbakemeldinger. Det samme gjelder førstekonsulent Guro Veisletten Skjevling.

Oslo, januar 2011
Henning Brath

Forord til andre utgave

Første utgave av boken kom ut bare noen måneder før terrorangrepet mot Regjeringskvartalet og AUF-leiren på Utøya fredag 22. juli 2011. Tragedien førte til at 77 mennesker ble drept og flere tusen rammet, inkludert pårørende og etterlatte.

Som følge av terrorangrepet ble det foretatt viktige endringer i voldsoffererstatningsloven, jf. lov 30. mars 2012 nr. 14 om endringer i voldsoffererstatningsloven og straffeprosessloven. Forarbeidene til endringsloven er Prop. 65 L (2011–2012) og Innst. 219 L (2011–2012). Endringsloven er inntatt i bokens del IV som *vedlegg VII* og går i korthet ut på følgende:

- Gjennom endringen i § 1 annet ledd bokstav b fikk man et styrket vern av personer som har bistått ofre for straffbare handlinger.
- Bestemmelsen i § 11 første ledd første punktum ble endret slik at maksimalbeløpet etter ordningen ble økt fra 40 G til 60 G. Endringen i første ledd annet punktum innebærer videre at man kan fravike den øvre grensen i særlige tilfeller.
- Bestemmelsen i § 14 fikk et nytt sjette ledd som fastslår at Kongen i forskrift kan gi nærmere regler om saksbehandlingen. Gjennom forskrift 11. september 2012 nr. 885 er det videre gitt regler om muntlig konferanse i saker etter voldsoffererstatningsloven. Samtidig ble Kongens myndighet etter voldsoffererstatningsloven § 14 sjette ledd delegert til Justis- og beredskapsdepartementet, jf. forskrift 30. mars 2012 nr. 264.
- Det ble også fastsatt en ny bestemmelse i § 17 a vedrørende domstolenes prøvelsesrett av oppreisningskrav. Bestemmelsen innebærer at domstolene ikke bare kan avsi dom på gyldighet eller ugyldighet, men også på størrelsen på oppreisningsbeløpet. Dette forutsetter imidlertid at det nedlegges påstand om det, og at det er gjennomført straffesak mot skadevolderen uten at oppreisningskravet har blitt avgjort.

Ved lov 11. januar 2013 nr. 3 om Statens innkrevingssentral ble det foretatt en endring i voldsoffererstatningsloven § 17 om tvangsinndrivelse av regresskrav mv.

Bestemmelsen om at SI kan beslutte utleggstrekk og stifte utleggspant når den er pålagt å kreve inn krav som nevnt i første ledd, er opphevet i voldsoffererstatningsloven, men videreføres ved at bestemmelsen isteden er tatt inn i tvangsfullbyrdelsesloven § 2-14.

Ved lov 12. mai 2015 om endringer i skadeserstatningsloven og voldsoffererstatningsloven ble det fastsatt regler om terminvise utbetalinger av menerstatning. Endringsloven leder til endringer i voldsoffererstatningsloven § 5 og trer i kraft 1. januar 2016.

Straffeloven 2005 trer i kraft 1. oktober 2015 og avløser straffeloven av 1902, jf. lov 19. juni 2015 nr. 65 om ikraftsetting av straffeloven 2015. Ikraftsettingsloven leder til endringer i voldsoffererstatningsloven § 1 første ledd siste punktum og § 6 andre punktum, jf. ikraftsettingsloven § 6 nr. 179.

Det har også kommet til to forskriftsendringer siden førsteutgaven av boken kom ut. Den første er forskrift 30.03.2012 nr. 264 om muntlig konferanse i saker etter voldsoffererstatningsloven. Forskriften, som trådte i kraft straks, er inntatt som *vedlegg XV*.

Den andre forskriften som har kommet til er forskrift 01.09.2012 nr. 885 om delegering av myndighet etter voldsoffererstatningsloven § 14 sjette ledd. Den innebærer kun at Kongens hjemmel til gjennom forskrift å gi nærmere saksbehandlingsregler ble delegert til Justis- og beredskapsdepartementet. Forskriften trådte i kraft straks og er inntatt som *vedlegg XVI*

I tillegg til disse lov- og forskriftsendringene har det siden første utgaven av boken kom ut, også funnet sted viktige rettsavklaringer og rettsutvikling gjennom forvaltningspraksis (Kontoret for voldsoffererstatning, Statens sivilrettsforvaltning og Erstatningsnemnda for voldsofre). Også relevant rettspraksis fra domstolene vedrørende personskadeerstatning har kommet til.

Dette er bakgrunnen for at boken nå kommer i revidert utgave.

Regjeringen har nedsatt et utvalg som skal gjennomgå voldsoffererstatningsordningen. Utvalget ledes av prorektor ved Universitetet i Oslo, Ragnhild Helene Hennum. Utvalget, som har fått et bredt mandat, skal avgi sin utredning innen 1. april 2016.

Jeg retter en stor takk til rådgiver i Statens sivilrettsforvaltning, Joakim Mejdell-Edvardsen, som blant annet har sørget for å oppdatere meg på ny forvaltningspraksis siden forrige utgave av boken.

Oslo, september 2015
Henning Brath

Innhold

DEL I

VOLDSOFFERERSTATNINGSORDNINGENS BEGRUNNELSE 23
Det erstatningsrettslige utgangspunktet 23
Det sosialpolitiske utgangspunktet 24
Det kriminalpolitiske utgangspunktet 25
Forskjellen mellom voldsoffererstatningslovens og voldsoffererstatningsforskriftens begrunnelse 25

DEL II

VOLDSOFFERERSTATNINGSORDNINGEN I ET NØTTESKALL 27
Hvem kan søke om voldsoffererstatning 27
Voldsoffererstatningsordningen er subsidiær i forhold til andre dekningsmuligheter 27
Forholdet til skadevolderens ansvar 27
Forholdet til sosiale trygde- og støtteordninger og forsikringer 28
Krav om anmeldelse av det straffbare forholdet 28
Når søknaden kan avgjøres 28
Kravet må sannsynliggjøres 29
Kravet til klar sannsynlighetsovervekt 29
Kravet til alminnelig sannsynlighetsovervekt 29
Innhenting av dokumentasjon 29
De ulike erstatningspostene 29
Økonomisk tap 29
Menerstatning 30
Oppreisning 30
Erstatning til etterlatte 31
Hvordan fremmes søknaden om voldsoffererstatning 31
Voldsofre kan ha særlig behov for hjelp 31
Kontoret for voldsoffererstatning 31
Bistandsadvokat 32
Rådgivningskontorene for kriminalitetsofre 32
Støttetelefonen 32
Hvem avgjør søknaden? 32
Kontoret for voldsoffererstatning 32

Erstatningsnemnda for voldsofre 33
Statens sivilrettsforvaltning 33

DEL III
KOMMENTARER TIL DE ENKELTE LOVBESTEMMELSENE 35
Innledning 35
Voldsoffererstatningsforskriften 1975 og 1981 35
Voldsoffererstatningskonvensjonen 1983 36
Voldsoffererstatningsloven 2001 36
Første endringslov 2003 37
Andre endringslov 2007 37
Tredje endringslov 2008 38
Fjerde endringslov 2012 38
Senere endringslover 39
Kort om overgangsreglene 40
Saksbehandlingsreglene 40
De materielle reglene 40
Alle de endringene som har funnet sted, har vært til gunst for voldsofrene 40
Ett sammenhengende straffbart forhold 41

KAPITTEL 1
Lovens virkeområde og nærmere vilkår for erstatning 43
§ 1. Lovens saklige virkeområde 43
1.1 Første ledd 43
1.1.0 Oversikt 43
Første ledd første punktum 44
1.1.1 Bestemmelsens begrunnelse 44
1.1.2 Handlingen må være straffbar 44
1.1.3 Den straffbare handlingen må krenke livet, helsen eller friheten ... 49
1.1.4 Nærmere om hvilke handlinger som krenker livet, helsen eller friheten 50
Trusler og tvang 52
Mishandling i nære relasjoner 53
Menneskehandel m.m. 54
Grenseoppgangen overlatt til praksis 55
1.1.5 Handlingen må ha ledet til en personskade 62
Hva som anses som personskader 63
Særlig om oppreisning 64
Forholdet til skader på gjenstander 64
1.1.6 Hvem er skadelidt i lovens forstand 65
Fornærmet i strafferettslig forstand 65
Pårørende 66
Etterlatte 68

1.1.7 Betydningen av at loven etablerer et rettskrav 70
Første ledd annet og tredje punktum 71
1.1.8 Erstatning til barn som har opplevd vold 71
Opplevd vold 71
Rettet mot nærstående 72
Voldsutøveren 72
Egnet til å skade barnets trygghet og tillit 72
Ikke krav om personskade 72
Rettskrav på oppreisning 73
Erstatning etter en rimelighetsvurdering 73
Erstatningsutbetalinger til mindreårige 73
Situasjonen før bestemmelsens ikrafttredelse 1. januar 2008 74
Første ledd tredje punktum 77
1.1.9 Situasjoner der gjerningspersonen ikke kan straffes 77
Tilregnelighet 78
Overskridelse av nødverge mv. 78
Forholdet til alminnelig erstatningsrett 78
1.2 Annet ledd 80
1.2.1 Annet ledd bokstav a 80
1.2.2 Annet ledd bokstav b 80
1.3 Tredje ledd 81
1.3.0 Innledning 81
1.3.1 Bil brukt som redskap for voldshandlingen 82
Finanger I og II 82
§ 2. Lovens geografiske virkeområde 84
2.1 Første ledd 84
2.1.0 Innledning 84
Kontoret for voldsoffererstatning bistår med søknader til utlandet 84
2.1.1 Bestemmelsens begrunnelse 85
2.1.2 Ingen betydning hvem skadelidte er 85
2.1.3 Ingen betydning hvem skadevolderen er 86
2.1.4 Betydningen av når den straffbare handlingen mv. fant sted 86
2.1.5 På norske fartøy mv. 87
2.2 Annet ledd 87
2.2.0 Innledning 87
2.2.1 Kravet til bopel på skadetidspunktet 87
2.2.2 Når skadelidte skal anses for å ha bopel i riket 88
2.2.3 Hva tilsier at det foreligger særlige grunner 88
Erstatningen baserer seg på rimelighet 92
§ 3. Nærmere vilkår for erstatning 93
3.1 Første ledd 93
3.1.1 Standard søknadsskjema må fylles ut og sendes Kontoret for voldsoffererstatning 93
3.2 Annet ledd 93
3.2.0 Innledning 93

3.2.1 Sivilrettslig foreldelse 95
3.2.2 Strafferettslig foreldelse 96
Foreldelsesfristen 96
Utgangspunktet for foreldelsesfristen 97
Straffansvar som ikke foreldes 97
3.2.3 Nærmere om når foreldelsesfristen starter å løpe 97
3.2.4 Søknadstidspunktet er fristavbrytende 101
3.3 Tredje ledd 101
3.3.1 Krav om anmeldelse 101
3.3.2 Påtalebegjæring 102
3.3.3 Anmeldelsens hurtighet 104
3.3.4 Krav om at erstatningskravet tas med i straffesaken 105
3.3.5 Der påtalemyndigheten ikke fremmer kravet 107
3.3.6 Dispensasjonsadgangen 107
Dispensasjon fra kravet i annet ledd første punktum 107
Dispensasjon fra kravet i annet ledd annet punktum 108
3.4 Fjerde ledd 108
3.4.1 Klar sannsynlighetsovervekt for at handlingen som kravet baserer seg på, har funnet sted 108
3.4.2 Alminnelig sannsynlighetsovervekt for øvrige bevistema 109

KAPITTEL 2
Utmåling av voldsoffererstatningen m.m. 113
Innledning 113
De grunnleggende erstatningsvilkårene 113
Ansvarsgrunnlaget 114
Tap/skade 114
Årsakssammenheng 114
Adekvans 114
De ulike erstatningspostene 115
Økonomisk tap 115
Ikke-økonomisk skade 115
Grundige fremstillinger om alminnelig erstatningsrett og utmålingsreglene i skadeserstatningsloven kapittel 3 115
Kort om overgangsreglene til utmålingsreglene i voldsoffererstatningsloven kapittel 2 116

§ 4. Erstatning for skade på person 117
4.1 Første ledd 118
4.1.0 Innledning 118
4.1.1 Lidt skade 118
Skillet mellom lidt skade og fremtidig tap går ved vedtakstidspunktet . 118
Fastsettelsen av lidt skade 119
Skattemessige forhold 121
4.1.2 Fremtidig tap 121
Lar seg som regel ikke fastsette nøyaktig 121

Neddiskontering 121
Tap i fremtidig erverv 122
Skattemessige forhold 123
Fremtidige utgifter 123
4.1.3 Diverse tapsposter 126
Behandlingsutgifter 126
Utgifter til spesialisterklæringer 127
Egenandeler til legebehandling, medisiner mv. 127
Tapt aksjeutbytte 128
Tap av inntekt i enkeltpersonforetak 128
Flytteutgifter 129
Kennelutgifter 130
Sikkerhetstiltak/boligalarm 130
Arbeid i hjemmet 131
Tapte utleieinntekter 131
Utgifter for å hindre distribuering av nakenbilder 131
Ikke skattlagt arbeid 131
Tap av diettpenger og avbestillingsgebyr 131
Utgifter til bytte av skole 132
Renter 132
Dekning av sakskostnader 132
Utgifter til andre enn søker selv 133
4.2 Annet ledd 134
4.2.0 Innledning 134
4.2.1 Nærmere om fastsettelse av standarderstatningen 135
4.2.2 Forholdet til skadeserstatningsloven § 3-3 136

§ 5. Menerstatning 138
5.1 Første ledd 138
5.1.0 Innledning 138
5.1.1 Hovedtrekk ved folketrygdlovens system 138
ME-forskriften 139
5.1.2 Hovedtrekk ved skadeserstatningslovens system 139
5.1.3 Hovedtrekkene ved voldsoffererstatningslovens system 140
5.1.4 Ansvarsgrunnlaget 141
5.1.5 Personkretsen som omfattes 141
5.1.6 Menerstatning er en selvstendig erstatningspost 141
5.1.7 Skaden må være av medisinsk art 141
5.1.8 Den medisinske skaden må være varig 142
5.1.9 Den medisinske skaden må være betydelig 142
5.1.10 Gruppeopprykk 143
5.1.11 Nærmere om utregning av menerstatningen 144
ME-forskriften 144
Betydningen av inngangsinvaliditet – differanseprinsippet 144
Kapitaliseringsrenten 145
Grunnbeløpet på utbetalingstidspunktet 145

Alderen på skadetidspunktet 145
5.1.12 Beregning etter voldsofferforskriften 146
5.1.13 Rettskrav 146
5.1.14 Menerstatningens skattemessige stilling 147
5.1.15 Menerstatningens arverettslige stilling 147
5.2 Annet ledd 147
5.2.0 Innledning 147
5.2.1 Forholdet til skadeserstatningsloven § 3-3 annet punktum 147

§ 6. Oppreisning 149
6.1.0 Innledning 149
6.1.1 Forholdet til skadeserstatningsloven § 3-5 149
6.1.2 Nærmere om fastsettelsen av oppreisningens størrelse 150
Generelt 150
De konkrete faktorene som vektlegges i rimelighetsvurderingen 151
Oppreisning etter forsettlig voldtekt 152
Eksempler på særlige forhold som gjør at normen på kr 150 000 kan fravikes 153
Grovt uaktsom voldtekt 155
Voldtektsforsøk 157
Seksuelle overgrep mot mindreårige 157
Seksuelle overgrep gjennom misbruk av stilling mv. 162
Menneskehandel 163
Mishandling i nære relasjoner 163
Grov mishandling i nære relasjoner 164
Drapsforsøk 165
Legemsbeskadigelse/kroppsskade 166
Legemsfornærmelse/kroppskrenkelse 167
Ran 167
Trusler 169
Barn som er vitne til vold 170
Nedre grense for alvorlighet 172
6.1.3 Oppreisning er en selvstendig erstatningspost 172
6.1.4 Oppreisningen er basert på rimelighet 173
6.1.5 Oppreisningens skattemessige stilling 174

§ 7. Erstatning til etterlatte 175
Innledning 175
7.1 Første ledd 175
7.1.0 Innledning 175
7.1.1 Hvilke hendelser må ha ledet til dødsfallet 176
7.1.2 Hva erstattes 176
7.1.3 Tidspunktet for når forsørgelsesplikten må ha foreligget 177
7.1.4 Hva anses som forsørgelse 177
7.1.5 Omfanget av forsørgelsen 177
7.1.6 Hvem anses som forsørget i lovens forstand 177
7.1.7 Nærmere om utmåling av erstatningen 179

Kapitaliseringsrenten og skattemessige forhold 179
7.2 Annet ledd 179
7.2.0 Innledning 179
7.2.1 Vanlige utgifter til gravferden 180
Reiseutgifter til begravelsen 180
7.2.2 Søker behøver ikke å ha plikt til å dekke kostnadene 180
7.2.3 Andre utgifter i anledning dødsfallet 180
Kausjonsansvar for avdødes lån 180
Reiseutgifter for tilstedeværelse i straffesaken 180
7.3 Tredje ledd 181
7.3.0 Innledning 181
7.3.1 Hvem kan tilkjennes erstatning 181
7.3.2 Forholdet til skadevolderens ansvar etter alminnelig erstatningsrett 181
7.3.3 Krav om personskade 182
7.3.4 Oppreisning til etterlatte 182
Forsettlig drap 182
Grovt uaktsomt drap 183
Legemsbeskadigelse/kroppsskade med døden til følge 183
7.3.5 Søsken 184
7.4 Fjerde ledd 184
7.4.0 Innledning 184
7.4.1 Maksimalbeløpets størrelse 185

§ 8. Erstatning for tingsskade 186
8.1 Første ledd 186
8.1.0 Innledning 186
8.1.1 Krav om årsakssammenheng 186
8.1.2 Krav om adekvans 186
8.1.3 Skadelidte må ha hatt på seg de gjenstandene som kreves dekket . 187
8.1.4 Tyveri gir ikke grunnlag for erstatning 187
8.1.5 Hvilke skader omfattes 189
Vanlige klær 189
Ødelagt sengesett 189
Vask av hus 189
Mobiltelefon 189
Mp3-spiller 190
Smykker 190
Kontanter 190
Klokker 190
Briller 190
Skolesekk 190
8.1.6 Bestemmelsen etablerer et rettskrav på erstatning 191

§ 9. Fradrag i utmålingen 192
9.1 Første ledd 192
9.1.0 Innledning 192

9.1.1 Fradrag kun for likeartede erstatningsposter 192
9.1.2 Erstatning fra skadevolderen 193
9.1.3 Lønn under sykdom 194
9.1.4 Lignende ytelser 194
9.1.5 Trygdeytelser og ytelser fra pensjon 195
9.1.6 Forsikringsytelser 195
9.1.7 Blandede ytelser 196
9.1.8 Er berettiget til 197

§ 10. Nedsettelse, lempning og reduksjon 198
10.1 Første ledd 198
10.1.0 Innledning 198
10.1.1 Medvirket til skaden ved egen skyld – skl. § 5-1 nr. 1 198
10.1.2 Skadelidte under ti år 200
10.1.3 Latt være å fjerne eller minske risikoen for skade eller etter evne å begrense skaden – skl. § 5-1 nr. 2 200
10.1.4 Bygger på en rimelighetsvurdering 202
10.1.5 Momenter i rimelighetsvurderingen 202
10.1.6 Krav om årsakssammenheng 202
10.1.7 Graden av nærhet og påregnelighet 203
10.1.8 Skadens alvorlighetsgrad og forholdsmessighet 203
10.1.9 Alvorlighetsgraden av den skadevoldende handlingen 204
10.1.10 Grensen mot nødverge, provokasjon og retorsjon 204
Nødverge 204
Provokasjon og retorsjon 205
10.1.11 Hvem som må ha medvirket 205
10.2 Annet ledd 206
10.2.0 Innledning 206
10.2.1 Ingen avkortning 206
10.2.2 Bestemmelsens betydning for skadevolderens ansvar 206

§ 11. Voldsoffererstatningens øvre og nedre grense 208
11.1 Første ledd 208
11.1.0 Innledning 208
11.1.1 Overgangsreglene 209
Beløpsgrenser for voldsoffererstatning 210
11.1.2 Hva er ett skadetilfelle 210
11.1.3 Sakskostnader kan tilkjennes i tillegg 211
11.2 Annet ledd 212
11.2.0 Innledning 212
11.2.1 Nettotapet legges til grunn 212
11.2.2 Fremtidige utgifter 212
11.2.3 Hvert enkelt skadetilfelle 212

§ 12. Overdragelse og rådighetsbegrensning m.m. 213